

L'estany que aixeca passions

La recent decisió de desafectar una part de l'històric bé comunal de Banyoles obre la caixa dels trons a l'Ajuntament

La finca del Club Natació Banyoles, exclosa de l'àmbit del bé comunal, està en el centre de les discussions d'aquests dies entre els grups municipals. Foto: R. E.

L'exclusió de la finca que ocupa el Club Natació Banyoles dels límits del bé comunal de l'estany, aprovada recentment per l'Ajuntament, ha aixecat una notable controvèrsia en l'àmbit polític a la ciutat, atida pel fet que el canvi va prosperar gràcies a la majoria absoluta de CiU, mentre que la resta del consistori –format per JxB-ERC, la CUP i ICV– s'hi va mostrar en contra. Per comprendre aquest enrenou cal tenir present que el bé comunal és un element clau de la història i la personalitat de la ciutat. Es tracta d'un privilegi –equiparable a un empriu– que té els orígens en la relació entre el poderós monestir i la Universitat (Ajuntament) i que es va plasmar en un document (l'escriptura de Concòrdia del 1685) en què es fa oficial el dret dels banyolins a agafar lliurement l'aigua del llac. El 1915, la propietat de la seva aigua es va registrar a nom de

l'Ajuntament, un fet que es reconeixeria en la llei estatal d'aigües del 1985 i, posteriorment, en la de la Generalitat. Un dels beneficis del bé comunal per als banyolins és que no han de pagar per la captació de l'aigua que se subministra a la ciutat.

La normativa reconeix també com a bé comunal la vora del llac. Fins ara, els terrenys que ocupa el club de natació, en règim de concessió, estaven dins dels seus límits. En haver-los desafectat –tot i que resten com a propietat pública– s'ha obert la caixa dels trons, quan encara ressona la polèmica per la renovació de la concessió al club fins al 2065. Els republicans han acusat l'equip de govern d'establir un precedent que pot tenir conseqüències “funestes”, com ara que l'Agència Catalana de l'Aigua (ACA) reclami tenir dret sobre l'aigua de l'estany. També argüeixen que el reglament d'activitats de l'estany (el RAE, aprovat per unanimitat el 2010) impedeix fer reduccions del bé comunal. La CUP i ICV, per la seva banda, lamenten que una decisió d'aquesta mena no hagi estat consensuada i reclamen una consulta als ciutadans quan es vulgui tocar el bé comunal. L'alcalde, Miquel Noguer, va voler contrarestar l'alarma social que, segons ell, van provocar els republicans. D'una banda, va explicar que, si s'ha exclòs la finca del club del bé comunal, és perquè no té sentit –afirma– que un espai d'ús privat es consideri bé comunal, i ha recordat que aquestes instal·lacions ja es van excloure de l'àmbit del RAE. Però, sobretot, ha recalcat que ningú –en referència a l'ACA– pot aspirar als drets sobre l'aigua del llac, ja que la llei empara el dret que hi tenen els banyolins.

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 20-02-2016 Pàgina 23

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/1-territori/6-urbanisme/943068-lestany-que-aixeca-passions.html?piwik_campaign=n-rss&piwik_kwd=nacional&utm_source=rss&utm_medium=nacional&utm_campaign=rss&f=El+Punt+Avui